

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 27. novembra 2018*

„Dostop do dokumentov – Uredba (ES) št. 1049/2001 – Dokumenti in informacije v zvezi s sklepom Komisije o odpovedi ‚pisnega dogovora o pristopu k Team Europe‘ – Zavrnitev dostopa – Izjema v zvezi z varstvom zasebnosti in varstvom posameznikov – Varstvo osebnih podatkov – Uredba (ES) št. 45/2001 – Zavrnitev prenosa – Členi 7, 47 in 48 Listine o temeljnih pravicah – Nepogodbena odgovornost“

V združenih zadevah T-314/16 in T-435/16,

VG, univerzalna dedinja osebe MS, ki sta jo sprva zastopala L. Levi in M.Vandenbussche, nato L. Levi, odvetnika,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki sta jo sprva zastopali F. Clotuche-Duvieusart in A.-C. Simon, nato F. Clotuche-Duvieusart in B. Mongin, agenti,

tožena stranka,

zaradi, na eni strani, predloga na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev ničnosti sklepov Komisije z dne 2. februarja in 19. aprila 2016, s katerima je bila osebi MS zavrnjena prošnja za dostop do dokumentov, ki se nanašajo nanjo, in z dne 16. junija 2016, s katerim je bila zavrnjena njena prošnja za prenos osebnih podatkov, ki se nanašajo nanjo in so vsebovani v dokumentih, za dostop do katerih prosi, in na drugi strani, predloga na podlagi člena 268 PDEU za nadomestilo škode, ki jo je domnevno utrpela oseba MS zaradi te zavrnitve dostopa in prenosa,

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi I. Pelikánová, predsednica, V. Valančius in U. Öberg (poročevalec), sodnika,

sodna tajnica, G. Predonzani, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 6. marca 2018

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

I. Dejanski okvir

A. Dejansko stanje pred vložitvijo tožbe

- 1 Oseba MS je bila članica mreže Team Europe od 20. julija 2011 do 10. aprila 2013.
- 2 Mreža Team Europe je lokalna komunikacijska mreža, katere glavna naloga je pomoč predstavnštvom Evropske komisije pri njihovi komunikaciji v zvezi z evropskimi politikami na lokalni ravni, katerih člani delujejo kot govorci, moderatorji, animatorji dogodkov in strokovnjaki s področja komunikacije.
- 3 Člani mreže Team Europe so povezani z Evropsko unijo, ki jo zastopa Komisija, s „pisnim dogovorom o pristopu k Team Europe“ (v nadaljevanju: pisni dogovor). Ta dogovor daje možnost, da ga lahko vsaka stranka kadar koli pisno odpove brez dodatnih pogojev. V bistvu tudi pomeni, da Komisija teh članov ne plača. Poleg tega je v njem določeno, da ti člani delujejo prostovoljno, vendar pa lahko pod določenimi pogoji od organizatorjev dogodkov, pri katerih sodelujejo, sprejmejo povračilo svojih stroškov ali razumno nadomestilo zanje.
- 4 Vodja predstavnštva Komisije v Franciji (v nadaljevanju: predstavnštvo) je 10. aprila 2013 osebo MS poklicala po telefonu, potem ko je od žensk, ki so sodelovale na konferenci ali delavnici mreže Team Europe, prejela pritožbo v zvezi z njenim neprimernim vedenjem. Po tem pogovoru je osebo MS pisno obvestila, da odpoveduje njeno sodelovanje v tej mreži s takojšnjim učinkom v skladu z določbami pisnega dogovora.
- 5 Oseba MS je 6. junija 2013 vložila pritožbo pri Evropskem varuhu človekovih pravic zoper sklep Komisije, da odpove njeno sodelovanje z mrežo Team Europe.
- 6 Med postopkom pred Evropskim varuhom človekovih pravic je bila oseba MS obveščena, da je Komisija svojo odločitev z dne 10. aprila 2013 o odpovedi njenega sodelovanja v mreži Team Europe oprla na tri dokumente, in sicer, prvič, pritožbo osebe, ki je sodelovala na eni od konferenc, ki jih je organizirala mreža Team Europe (v nadaljevanju: oseba X), drugič, elektronsko pošto, ki jo je poslala osebi X (poslana v vednost tudi osebi Y), in tretjič, izmenjavi na družbenih omrežjih z osebo X (v nadaljevanju: sporni dokumenti). Poleg tega je bila obveščena o navedbi Komisije, da je bila zanesljivost spisa potrjena z novimi dokazi, ki so se pojavili med postopkom, ker je več članov osebja predstavnštva (v nadaljevanju: člani predstavnštva) njihovemu direktoratu potrdilo, da je bilo od leta 2013 več uradnikov generalnega direktorata za komuniciranje pri tej instituciji, od katerih delata dva v predstavnštvu in dva na delovnih mestih v Bruslju (Belgija) (v nadaljevanju: uslužbenci Komisije), tarča njenih neprimernih pripomb (v nadaljevanju: sporna pričanja). Komisija osebi MS ni poslala niti spornih dokumentov niti spornih pričanj.
- 7 Evropski varuh človekovih pravic je z odločbo z dne 19. novembra 2015 zaključil preiskavo pritožbe, ki jo je vložila oseba MS. V tej odločbi je med drugim ugotovil postopkovno nepravilnost, ker naj Komisija osebe MS pred sprejetjem odločbe z dne 10. aprila 2013 o odpovedi njenega sodelovanja v mreži Team Europe ne bi ustrezno zaslišala in zadevnega primera dovolj temeljito ocenila. Komisija po tem, ko je bila ta pritožba vložena in izdana odločba Evropskega varuha človekovih pravic, ni sprejela nobenega ukrepa v zvezi z osebo MS.
- 8 Oseba MS je 18. decembra 2015 vodji predstavnštva na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) poslala dopis z začetno prošnjo za dostop do spornih dokumentov in pričanj ter imen oseb, ki so pričale.

- 9 Generalni direktor generalnega direktorata Komisije za komuniciranje je z dopisom z dne 2. februarja 2016 po posvetu z osebo X, opisano kot avtorico spornih dokumentov, osebi MS zavrnil dostop do teh dokumentov (v nadaljevanju: odločba z dne 2. februarja 2016). Ta zavrnitev je temeljila na izjemi iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 in se je nanašala na varstvo zasebnosti in integritete posameznika, ker so sporni dokumenti vsebovali nekatere osebne podatke tretjih oseb in ker ni bilo dokazano, da je dostop do teh podatkov nujen za osebo MS in da ne bi posegel v zakonite interese teh tretjih oseb. Kar zadeva prošnjo za dostop do spornih pričanj, je Komisija dodala, da jih v odločbi z dne 10. aprila 2013 o odpovedi sodelovanja osebe MS v mreži Team Europe ni upoštevala.
- 10 Oseba MS je z dopisom z dne 19. februarja 2016 vložila potrdilno prošnjo, v kateri je utemeljila potrebo po dostopu do spornih dokumentov in neobstoj posega v zakonite interese tretjih oseb zaradi takega dostopa. V tej potrdilni prošnji je poleg tega predložila prošnjo za prenos osebnih podatkov, ki se nanašajo nanjo in so vsebovani v spornih dokumentih (v nadaljevanju: sporni osebni podatki), na podlagi člena 13 Uredbe (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 26, str. 102).
- 11 Generalni sekretar Komisije je z odločbo z dne 19. aprila 2016 odgovoril na potrdilno prošnjo (v nadaljevanju: odločba z dne 19. aprila 2016). Na eni strani je pojasnil, da osebi MS ni mogoče posredovati spornih pričanj, ker ta niso zabeležena v enem dokumentu. Na drugi strani je osebi MS zavrnil dostop do spornih dokumentov na podlagi izjem iz člena 4(1)(b) in (2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001 v zvezi z varstvom zasebnosti in integritete posameznika oziroma varstvom sodnih postopkov. Poleg tega je v tej odločbi navedel, da prošnja za prenos spornih osebnih podatkov ne spada na področje uporabe Uredbe št. 1049/2001 in da naj bi jo posredovali službi, pristojni za odgovor nanjo, to je Generalnemu direktoratu za komuniciranje.
- 12 Vodja predstavništva je z dopisom z dne 16. junija 2016 zavrnil prošnjo za prenos spornih osebnih podatkov (v nadaljevanju: odločba z dne 16. junija 2016). V zvezi s tem je menil, da „se je ob upoštevanju spora [...] med osebo [MS] in osebami, navedenimi v [spornih] pričanjih, zdelo, da se te osebe upravičeno bojijo posega v interese *ad personam*“, in da zaradi zagotavljanje njihovih pravic in svoboščin teh osebnih podatkov osebi MS ne more posredovati.
- 13 Oseba MS se je na podlagi člena 20(3) in (4) Uredbe št. 45/2001 obrnila tudi na Evropskega nadzornika za varstvo osebnih podatkov (ENVP). Z odločbo Evropskega nadzornika za varstvo osebnih podatkov z dne 3. februarja 2017 je bil postopek v tej zadevi ustavljen v pričakovanju sodb sodišča v teh zadevah.

B. Dejansko stanje po vložitvi tožbe

- 14 Oseba MS je 19. julija 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, v kateri predlaga, naj se Komisiji naloži plačilo odškodnine zaradi odločbe z dne 10. aprila 2013, s katero se je odločila, da osebi MS odpove sodelovanje v mreži Team Europe. Ta tožba je bila vpisana pod opravilno številko T-17/16.
- 15 Splošno sodišče je s sklepom z dne 31. maja 2017, MS/Komisija (T-17/16, neobjavljen, EU:T:2017:379), odškodninski zahtevek osebe MS zavrglo kot očitno nedopusten, ker je bil predmet tožbe pogodbene narave in torej zaradi neobstoja arbitražne klavzule ne spada v njegovo pristojnost.
- 16 Oseba MS je 5. januarja 2018 vložila pritožbo zoper ta sklep.

II. Postopek in predlogi strank

- 17 Oseba MS je z vlogama, ki ju je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 15. junija in 1. avgusta 2016, zaprosila za pravno pomoč.
- 18 Predsednik Splošnega sodišča je s sklepoma z dne 30. septembra in 28. novembra 2016 osebi MS odobril pravno pomoč in ji določil odvetnika.
- 19 Oseba MS je z vlogama, vloženima v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 15. in 22. decembra 2016, vložila tožbi, vpisani pod opravielnima številka T-314/16 in T-435/16.
- 20 Splošno sodišče je v zadevi T-314/16 s sklepom z dne 6. julija 2017 Komisiji na podlagi členov 91(c), 92(1) in 104 Poslovnika Splošnega sodišča odredilo, naj mu predloži vse dokumente, na katerih je temeljila odločba z dne 10. aprila 2013, s katero je odpovedala sodelovanje osebe MS v mreži Team Europe.
- 21 Komisija je 14. julija 2017 predložila sporne dokumente in predlagala zaupno obravnavo teh dokumentov v razmerju do osebe MS. V skladu s členom 104 Poslovnika ti dokumenti niso bili posredovani osebi MS.
- 22 Na predlog sodnika poročevalca se je Splošno sodišče (prvi senat) odločilo začeti ustni del postopka in je v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika pozvalo Komisijo, naj odgovori na nekatera vprašanja. Komisija je tej zahtevi ugodila v predpisanem roku.
- 23 S sklepom predsednika prvega senata Splošnega sodišča z dne 30. januarja 2018 sta bili zadevi T-314/16 in T-435/16 združeni za ustni del postopka in za izdajo skupne končne sodbe v skladu s členom 68 Poslovnika.
- 24 Odvetnik osebe MS je 19. februarja 2018 obvestil tajništvo Splošnega sodišča, da je ta umrla. Nato je bilo Splošno sodišče obveščeno, da se je tožeča stranka VG, kot univerzalna dedinja osebe MS, odločila za nadaljevanje tožbenega postopka.
- 25 V zadevi T-314/16 tožeča stranka VG kot univerzalna dedinja osebe MS Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- razglasi ničnost odločbe o zavrnitvi dostopa osebe MS do spornih dokumentov z dne 2. februarja 2016 in odločbe z dne 19. aprila 2016 o potrditvi te zavrnitve;
 - Komisiji naloži plačilo odškodnine za nepremoženjsko škodo, ocenjeno na 20.000 EUR, ki naj bi jo oseba MS utrpela zaradi zavrnitve dostopa do spornih dokumentov;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 26 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožeči stranki kot univerzalni dedinji osebe MS naloži plačilo stroškov.
- 27 V zadevi T-435/16 tožeča stranka kot univerzalna dedinja osebe MS Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- razglasi ničnost odločbe z dne 16. junija 2016 o zavrnitvi prošnje osebe MS za prenos teh osebnih podatkov;

- Komisiji naloži plačilo odškodnine za nepremoženjsko škodo, ocenjeno na 20.000 EUR, ki naj bi jo oseba MS utrpela zaradi zavrnitve prenosa spornih osebnih podatkov;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

28 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- tožbo zavrne;
- tožeči stranki kot univerzalni dedinji osebe MS naloži plačilo stroškov.

III. Pravo

A. Predlog za ustavitev postopka v zadevi, ki ga je Komisija vložila v zadevi T-435/16

- 29 Komisija je na obravnavi trdila, da je zaradi smrti osebe MS tožba v zadevi T-435/16 postala brezpredmetna in predlagala, naj se zato ta postopek ustavi. Člen 2(a) Uredbe št. 45/2001 naj bi opredelil posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, kot „določeno ali določljivo fizično osebo“, tako da naj se ne bi uporabljal za podatke umrlih oseb, pravice, na katere naj bi se sklicevala oseba MS, pa naj ne bi bile prenosljive.
- 30 Komisija s predlogom v bistvu trdi, da naj bi tožeča stranka kot univerzalna dedinja osebe MS zaradi smrti slednje izgubila svoj interes za rešitev spora.
- 31 V zvezi s tem iz sodne prakse izhaja, da lahko ničnostno tožbo, ki jo je vložil naslovnik akta, nadaljuje njegov univerzalni pravni naslednik, zlasti v primeru smrti fizične osebe (glej sklep z dne 12. julija 2016, Yanukovych/Svet, T-347/14, EU:T:2016:433, točka 67 in navedena sodna praksa). Poleg tega lahko univerzalni pravni naslednik nadaljuje postopek na podlagi tožbe za povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi jo utrpel umrli, če je ta koristi te tožbe zahteval pred smrtjo, tako da bi bil na dan dedovanja izid te tožbe vključen v njegovo zapuščino.
- 32 Poleg tega mora na podlagi ustaljene sodne prakse pravni interes tožeče stranke obstajati do razglasitve sodne odločbe, sicer se postopek ustavi, kar je predpostavka za to, da ima lahko stranka, ki je vložila tožbo, zaradi izida tožbe koristi (glej sklep z dne 12. julija 2016, Yanukovych/Svet, T-347/14, EU:T:2016:433, točka 67 in navedena sodna praksa).
- 33 Kot je navedeno zgoraj v točki 24, je v obravnavani zadevi oseba MS umrla po tem, ko je vložila to tožbo, njen zastopnik pa je navedel, da se je tožeča stranka kot univerzalna dedinja pokojnega sina odločila nadaljevati te postopke, pri čemer je predložil njeno pisno izjavo, uradni mrliški list in njeno osebno izkaznico.
- 34 Namen tožbe v zadevi T-435/16 je bil zlasti, da se osebi MS odobri prenos spornih osebnih podatkov in povrne nepremoženjska škoda, ki naj bi jo ta utrpela, ker je Komisija zavrnila njeno prošnjo za prenos. Ni sporno, da so se ti osebni podatki nanašali na neprimerno vedenje osebe MS, povezano z njenim sodelovanjem v mreži Team Europe (glej točko 4 zgoraj), in da so po svoji naravi zlasti škodovali njenemu ugledu in časti kot sodelavki v tej mreži. Poleg tega ni sporno, da je odločba Komisije z dne 10. aprila 2013 o odpovedi sodelovanja osebi MS v tej mreži (glej točko 6 zgoraj) temeljila na teh podatkih.

- 35 Ker ima v teh okoliščinah, kot je bilo pojasnjeno zgoraj v točki 31, univerzalna pravna naslednica osebe MS pravico do nadaljevanja postopka, se njen pravni interes ohrani kljub smrti osebe MS, zato da se razglasi ničnost odločbe z dne 16. junija 2016, s katero sta bila zavrnjena prošnja osebe MS za prenos spornih osebnih podatkov in plačilo odškodnine za nepremoženjsko škodo, ki naj bi jo utrpela oseba MS, ker ji je Komisija zavrnila prošnjo za prenos navedenih podatkov.
- 36 V teh okoliščinah pravni interes tožeče stranke za nadaljevanje postopka v zadevi T-435/16 kot univerzalne dedinje osebe MS kljub smrti slednje obstaja še naprej.
- 37 Zato je treba predlog za ustavitev postopka v zadevi, ki ga Komisija vložila v zadevi T-435/16, zavrniti.

B. Vsebinska presoja

1. Predloga za razglasitev ničnosti

a) Predlog za razglasitev ničnosti odločb z dne 2. februarja in 19. aprila 2016 v delu, v katerem se nanašata na zavrnitev prošnje osebe MS za dostop do spornih pričanj

- 38 Možnost, da institucija Unije ugotovi prošnji za dostop do dokumentov institucij v smislu člena 2(3) Uredbe št. 1049/2001, se nanaša le na obstoječe dokumente iz te prošnje (sodba z dne 2. oktobra 2014, Strack/Komisija, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, točka 38; glej tudi sodbo z dne 11. junija 2015, McCullough/Cedefop, T-496/13, neobjavljena, EU:T:2015:374, točka 49 in navedena sodna praksa).
- 39 V skladu s sodno prakso se za vsako izjavo institucij o neobstoju zahtevanih dokumentov domneva, da je zakonita. Za tako izjavo zato velja domneva resničnosti. Vendar gre le za preprosto domnevo, ki jo lahko tožeča stranka kot univerzalna dedinja osebe MS izpodbija z vsemi sredstvi na podlagi upoštevanih in skladnih indicev (glej sodbo z dne 11. junija 2015, McCullough/Cedefop, T-496/13, neobjavljena, EU:T:2015:374, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 40 V obravnavani zadevi je Komisija v odločbi z dne 2. februarja 2016 zavrnila dostop do spornih pričanj, pri čemer se je sklicevala na izjemo iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 in pojasnila, da pri sprejetju odločbe z dne 10. aprila 2013 o odpovedi sodelovanja tožeče stranke v mreži Team Europe teh pričanj ni upoštevala. Nato je v odločbi z dne 19. aprila 2016 trdila, da sporna pričanja niso bila zapisana v enem dokumentu.
- 41 V odgovoru na ukrep procesnega vodstva Splošnega sodišča je Komisija potrdila, da „nima nobenih pisnih zapisov teh pričanj [...] in torej v posesti nima nobenih dokumentov, ki bi vsebovali ta [sporna] pričanja“. Ob upoštevanju te izjave in ker tožeča stranka kot univerzalna dedinja osebe MS ni predložila dokazov, ki bi izpodbijali domnevo zakonitosti in resničnosti, povezano s to izjavo, v tem primeru ni zadostnih razlogov, na podlagi katerih bi bilo mogoče dvomiti o tej izjavi.
- 42 Zato je treba zavrniti predlog za razglasitev ničnosti odločb z dne 2. februarja in 19. aprila 2016 v delu, v katerem se nanašata na zavrnitev prošnje osebe MS za dostop do spornih pričanj, ne da bi se bilo treba opredeliti o dopustnosti predloga za razglasitev ničnosti v delu, v katerem se nanaša na odločbo z dne 2. februarja 2016.

b) Predlog za razglasitev ničnosti odločb z dne 2. februarja in 19. aprila 2016 v delu, v katerem se nanašata na zavrnitev prošnje osebe MS za dostop do spornih dokumentov

43 Tožeča stranka kot univerzalna dedinja osebe MS v podporo predlogu za razglasitev ničnosti v bistvu navaja dva tožbena razloga. Prvi tožbeni razlog so kršitve členov 2 in 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 in členov 2 in 4(2), druga alineja, te uredbe. Drugi tožbeni razlog so kršitve obveznosti obrazložitve, pravic do obrambe in načel spoštovanja zasebnega življenja ter sorazmernosti.

1) Prvi del prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev členov 2 in 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001

44 Tožeča stranka trdi, da sporni dokumenti sicer vsebujejo osebne podatke, ki se nanašajo na osebo X in tretje osebe, vendar Komisija ni dokazala, da bi razkritje teh dokumentov konkretno in dejansko poseglo v varstvo zasebnosti in integritete osebe X ali drugih tretjih oseb, navedenih v teh dokumentih.

45 Poleg tega tožeča stranka kot univerzalna dedinja osebe MS utemeljuje neobstoj tveganja za poseganje v zakonite interese tretjih oseb z „namenom njenega postopka, ki je dokazati resnico in povrniti čast osebi MS“. Dodaja, da se očitki nanašajo izključno na to osebo, tako da razkritje spornih dokumentov naj ne bi moglo posegati v varstvo zasebnosti in integritete osebe X ali drugih tretjih oseb, navedenih v teh dokumentih.

46 V zvezi s tem se tožeča stranka kot univerzalna dedinja osebe MS sklicuje na dejstvo, ki ga je Evropski varuh za človekove pravice že ugotovil v točki 32 predloga za sporazumno rešitev, da Komisija „ni predložila dokaza o dejanskem tveganju za [...] zakonite interese [osebe X]“.

47 Tožeča stranka kot univerzalna dedinja osebe MS¹trdi tudi, da je dokazala potrebo po prenosu spornih osebnih podatkov na podlagi člena 8(b) Uredbe št. 45/2001. Meni, da naj bi bili sporni dokumenti nepogrešljivi za razumevanje obtožb Komisije glede osebe MS in njene odločbe z dne 10. aprila 2013 o odpovedi sodelovanja slednji v mreži Team Europe in dokaz neutemeljenosti njenih očitkov. Tožeča stranka je pojasnila, da je oseba MS že imela v posesti korespondenco med njo in osebo X, ki sta si jo izmenjala na družbenih omrežjih in prek elektronske pošte, vendar je izpodbijala verodostojnost spornih dokumentov, do katerih ni imela dostopa.

48 Tožeča stranka na podlagi sodbe z dne 22. maja 2012, Internationaler Hilfsfonds/Komisija (T-300/10, EU:T:2012:247, točka 107), nazadnje trdi, da sporni dokumenti ne bi postali javni, če bi se razkrili na podlagi Uredbe št. 1049/2001.

49 Prvič, Splošno sodišče opozarja, da je namen Uredbe št. 1049/2001, kot je navedeno v uvodni izjavi 4 in členu 1 te izjave, čim bolj uresničiti pravico dostopa javnosti do dokumentov institucij (glej sodbo z dne 21. julija 2011, Švedska/MyTravel in Komisija, C-506/08 P, EU:C:2011:496, točka 73 in navedena sodna praksa).

50 V skladu s členom 2(3) Uredbe št. 1049/2001 se namreč določbe o dostopu javnosti do dokumentov Komisije uporabljajo za vse dokumente te institucije, to je za vse dokumente, ki jih pripravi ali prejme in so v njeni posesti, na vseh področjih delovanja Evropske unije.

51 Ker je namen Uredbe št. 1049/2001 vsakomur zagotavljati dostop do dokumentov, spada dokument, ki je razkrit v skladu z njenimi določbami, na javno področje (sodbi z dne 21. maja 2014, Catinis/Komisija, T-447/11, EU:T:2014:267, točka 62, in z dne 15. julija 2015, Dennekamp/Parlament, T-115/13, EU:T:2015:497, točka 67).

1 Predlagano je, da se izraz „tožeča stranka“ vsakič dopolni, če to ni navedeno v nadaljevanju stavka.

- 52 V zvezi s tem je res, da je Splošno sodišče ugotovilo, da razkritja osebnih podatkov, ki se nanašajo izključno na prosilca za dostop, ni mogoče zavrni z razlogom, da bi to oslabilo varstvo zasebnosti in integritete posameznika (sodbi z dne 22. maja 2012, *Internationaler Hilfsfonds/Komisija*, T-300/10, EU:T:2012:247, točke od 107 do 109, in z dne 12. maja 2015, *Unión de Almacenistas de Hierros de España/Komisija*, T-623/13, EU:T:2015:268, točka 91).
- 53 Vendar pa se v nasprotju s trditvami tožeče stranke ta sodna praksa v tem primeru ne uporablja, ker sporni dokumenti vsebujejo osebne podatke, ki se ne nanašajo izključno na osebo MS.
- 54 Iz sodbe z dne 22. maja 2012, *Internationaler Hilfsfonds/Komisija*, (T-300/10, EU:T:2012:247, točka 109), namreč izhaja, da mora biti v takih okoliščinah varstvo interesa iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001, čeprav ni potrebno v razmerju do prosilca za dostop, v skladu z določbami Uredbe št. 45/2001 zagotovljeno v razmerju do tretjih oseb.
- 55 Drugič, ugotoviti je treba, da pravica dostopa do dokumentov ni odvisna od narave posebnega interesa, ki ga prosilec za dostop bodisi ima ali nima za pridobitev zahtevane informacije (sodba z dne 21. maja 2014, *Catinis/Komisija*, T-447/11, EU:T:2014:267, točka 61; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 1. februarja 2007, *Sison/Svet*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, točka 43).
- 56 Poleg tega dejanski interes, ki ga ima prosilec za razkritje zadevnih dokumentov, ker mu kot članu javnosti svoje prošnje za dostop do dokumentov ni treba utemeljiti, niti ni pomemben za uporabo Uredbe št. 1049/2001 (glej sodbo z dne 26. aprila 2016, *Strack/Komisija*, T-221/08, EU:T:2016:242, točka 252 in navedena sodna praksa).
- 57 Tretjič, ugotoviti je treba, da Uredba št. 1049/2001 v skladu z uvodno izjavo 11 v členu 4 določa, da institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi njegovo razkritje poseglo v interese, varovane s tem členom (glej sodbi z dne 21. julija 2011, *Švedska/MyTravel in Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, točka 74 in navedena sodna praksa, in z dne 13. januarja 2017, *Deza/ECHA*, T-189/14, EU:T:2017:4, točka 51 in navedena sodna praksa).
- 58 Glede tega člen 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 določa, da institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi njegovo razkritje oslabilo varstvo zasebnosti in integritete posameznika, zlasti v skladu z zakonodajo Unije s področja varstva osebnih podatkov. S to določbo, ki uvaja posebno ureditev in okrepi varstvo osebe, katere osebni podatki bi se lahko v nekaterih primerih posredovali javnosti, se zahteva, da je treba morebitno poseganje v zasebnost in integriteto posameznika vedno preučiti in presojati zlasti v skladu z Uredbo št. 45/2001 (glej sodbo z dne 7. julija 2015, *Axa Versicherung/Komisija*, T-677/13, EU:T:2015:473, točki 138 in 139 ter navedena sodna praksa).
- 59 Kadar zadevna institucija odloči, da se zavrne dostop do dokumenta, katerega posredovanje se je od nje zahtevalo, mora načeloma podati pojasnila v zvezi s tem, kako bi lahko dostop do tega dokumenta konkretno in dejansko posegel v interes, ki je varovan z izjemo iz člena 4 Uredbe št. 1049/2001, na katero se sklicuje ta institucija. Poleg tega mora biti tveganje takega posega razumno predvidljivo, in ne zgolj hipotetično (sodba z dne 21. julija 2011, *Švedska/MyTravel in Komisija*, C-506/08 P, EU:C:2011:496, točka 76 in navedena sodna praksa).
- 60 Ta ureditev izjem temelji na tehtanju interesov, ki so si v danih okoliščinah nasprotni, in sicer, na eni strani interesov, ki bi jim razkritje zadevnih dokumentov koristilo, in na drugi tistih, ki bi jih to razkritje ogrozilo. Odločitev o prošnji za dostop do dokumentov je odvisna od tega, kateremu interesu je treba v obravnavanem primeru dati prednost (sodba z dne 14. novembra 2013, *LPN in Finska/Komisija*, C-514/11 P in C-605/11 P, EU:C:2013:738, točka 42).
- 61 V tej zadevi ni sporno, da sporni dokumenti vsebujejo osebne podatke, ki se nanašajo tako na osebi MS in X kot tudi na druge tretje osebe.

- 62 Člen 2(a) Uredbe št. 45/2001 določa, da „osebni podatek“ pomeni „katero koli informacijo, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo [...]; določljiva oseba je tista, ki se lahko neposredno ali posredno identificira, zlasti s pomočjo identifikacijske številke ali enega ali več dejavnikov, značilnih za njeno fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali socialno istovetnost“.
- 63 Iz člena 2(a) Uredbe št. 45/2001 in sodne prakse Sodišča izhaja (sodbi z dne 29. junija 2010, Komisija/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, točka 68, in z dne 23. novembra 2011, Dennekamp/Parlament, T-82/09, neobjavljena, EU:T:2011:688, točka 27), da je priimke in imena mogoče šteti za osebne podatke.
- 64 Poleg poimenskih podatkov je treba tudi elemente informacij, ki se nanašajo na poslovno dejavnost osebe, šteti za osebne podatke, prvič, ker gre za informacije v zvezi s pogoji dela te osebe, in drugič, ker je mogoče na podlagi teh informacij neposredno – ker jih je mogoče povezati z natančnim datumom ali koledarskim obdobjem – identificirati fizično osebo v smislu zgoraj navedenega člena (glej sodbo z dne 22. maja 2012, Internationaler Hilfsfonds/Komisija, T-300/10, EU:T:2012:247, točka 117 in navedena sodna praksa).
- 65 Sodišče je tudi odločilo, da uporaba izrazov „katera koli informacija“ v opredelitvi pojma „osebni podatek“ namreč odraža cilj zakonodajalca Unije, da temu pojmu da širok pomen, ki ni omejen na občutljive informacije ali informacije iz zasebne sfere, temveč morda vključuje raznovrstne informacije, tako objektivne kot subjektivne v obliki mnenj ali presoj, če se te „nanašajo“ na zadevno osebo (sodba z dne 20. decembra 2017, Nowak, C-434/16, EU:C:2017:994, točka 34).
- 66 Člen 8(b) Uredbe št. 45/2001 določa, da je osebne podatke načeloma mogoče prenesti, če prejemnik dokaže potrebo po njihovem prenosu in če ni razloga za domnevo, da bi se s tem prenosom morda poseglo v zakonite interese posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.
- 67 V teh okoliščinah mora najprej tisti, ki zaprosi za tak prenos, dokazati potrebo po njem. Če je ta dokazana, mora zadevna institucija preveriti, ali obstaja kakršen koli razlog za domnevo, da se lahko s tem prenosom poseže v zakonite interese zadevne osebe. Če ni takega razloga, je treba opraviti zaproseni prenos, medtem ko mora v nasprotnem primeru zadevna institucija za odločitev o prošnji za dostop pretehtati različne zadevne interese. Odločitev o prošnji za dostop do dokumentov je odvisna od tega, kateremu interesu je treba v obravnavanem primeru dati prednost (glej sodbi z dne 16. julija 2015, ClientEarth in PAN Europe/EFSA, C-615/13 P, EU:C:2015:489, točka 47 in navedena sodna praksa, in z dne 13. januarja 2017, Deza/ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, točka 53 in navedena sodna praksa).
- 68 V tej zadevi je Komisija glede informacij in presoj v zvezi z zasebnostjo oseb MS, X ter drugih tretjih oseb, ki naj bi omogočale njihovo identifikacijo, upravičeno menila, da spada vsebina spornih dokumentov pod pojem osebnih podatkov.
- 69 Vendar pa naj bi se z razkritjem spornih dokumentov javnosti na podlagi Uredbe št. 1049/2001 poseglo v varstvo zasebnosti in integritete tako oseb MS in X kot tretjih oseb, navedenih v teh dokumentih.
- 70 Glede na okoliščine te zadeve ni namreč niti v interesu oseb MS in X niti drugih navedenih tretjih oseb, da postanejo sporni dokumenti javni.
- 71 Zato bi morala Komisija za odločitev o prošnji za dostop do pritožbe X in korespondence, izmenjane med njo in osebo MS po elektronski pošti in na družbenih omrežjih, pretehtati različne zadevne interese glede izjeme, ki se nanaša na varstvo zasebnosti in integritete posameznika iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001, v skladu z Uredbo št. 45/2001.

- 72 V zvezi s tem bi morala Komisija upoštevati tudi, da je treba v skladu s členom 4(6) Uredbe št. 1049/2001 – če katera od izjem velja le za dele zahtevanega dokumenta – druge dele dokumenta razkriti (glej v tem smislu sklep z dne 27. novembra 2012, Steinberg/Komisija, T-17/10, neobjavljen, EU:T:2012:625, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 73 Komisija je v tej zadevi vseeno menila, da nekaterih delov spornih dokumentov ni bilo mogoče ločiti in šteti, da niso zajeti z izjemo iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001, niti iz teh dokumentov izločiti tiste, ki so vsebovali sporne osebne podatke, ki se nanašajo na osebo MS ali X in druge tretje osebe.
- 74 V zvezi s tem je treba poudariti, da bi bilo treba tudi osebne podatke, ki bi bili predmet anonimizacije, šteti za osebne podatke, ki se nanašajo na tretjo osebo, ker naj bi jih bilo mogoče z uporabo dodatnih informacij pripisati določljivi fizični osebi.
- 75 Vendar pa naj bi v tej zadevi delni dostop do informacij v pritožbi osebe X ali korespondence, izmenjane med njo in osebo MS, javnosti omogočal identifikacijo oseb, navedenih v spornih dokumentih.
- 76 Zato Komisija ne more odobriti delnega dostopa do spornih dokumentov, ne da bi razkrila identiteto drugih tretjih oseb, navedenih v njih.
- 77 Poleg tega je Komisija pri tehtanju obstoječih interesov – ker so sporni dokumenti vsebovali osebne podatke, ki se niso nanašali izključno na osebo MS in bi, če bi se ji posredovali, postali javni – upravičeno dala prednost interesu osebe X in drugih tretjih oseb, da njihova identiteta ne postane javna, pred interesom osebe MS, da bi ta identiteta lahko postala javna, in je slednji zavrnila dostop na podlagi izjeme iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001.
- 78 Iz tega sledi, da je treba utemeljitev, ki jo je v zvezi s tem podala tožeča stranka, zavriniti.
- 79 Prvi del prvega tožbenega razloga je zato treba zavriniti.

2) Drugi del prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev členov 2 in 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001

- 80 Tožeča stranka trdi, da sporni dokumenti niso bili spisani za sodni postopek in da zato zavrnitev prošnje osebe MS za dostop v delu, v katerem temelji na varstvu sodnih postopkov, ni upravičena. Meni, da lahko temeljne pravice, zlasti pravica do obrambe, pomenijo prevladujoč javni interes, ki upravičuje razkritje teh dokumentov.
- 81 Vendar pa iz ugotovitev, predstavljenih zgoraj v točkah od 44 do 78, izhaja, da zakonitosti odločb z dne 2. februarja in 19. aprila 2016 ni mogoče izpodbijati, ker so vsi sporni dokumenti zajeti z izjemo iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001.
- 82 Drugi del prvega tožbenega razloga je zato treba zavriniti kot neupoštevten, tako da se prvi tožbeni razlog v celoti zavrne.

3) Drugi tožbeni razlog: kršitve obveznosti obrazložitve, načel dobrega upravljanja, načela spoštovanja zasebnega življenja in pravic do obrambe ter načela sorazmernosti

- 83 Tožeča stranka trdi, da je Komisija s tem, da je osebi MS zavrnila dostop do spornih dokumentov, ogrozila uresničevanje njenih pravic do obrambe in zlasti pravice dostopa do spisa, ki se nanjo nanaša, ki jo zagotavlja člen 41(2)(b) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), njene pravice do poštenega sojenja, ki jo zagotavlja člen 47 Listine, poleg tega pa naj bi kršila tudi načelo spoštovanja zasebnega življenja, ki ga zagotavlja člen 7 Listine, ter načelo sorazmernosti.

- 84 Kar zadeva trditev Komisije, da bi lahko kadar koli odpovedala sodelovanje osebe MS v mreži Team Europe, tožeča stranka trdi, da se zaradi hudih očitkov Komisije glede neprimerne vedenja osebe MS do osebe X in drugih tretjih oseb z njenimi pravicami do obrambe in domnevo nedolžnosti zahteva, da se dostop do spornih dokumentov odobri.
- 85 Poleg tega tožeča stranka trdi, da je obrazložitev Komisije povsem splošna, saj ne pojasnjuje, zakaj naj bi dostop do spornih dokumentov, na primer s prekrivanjem imen, navedenih v teh dokumentih, ogrožal interes varstva osebnih podatkov in zasebnosti posameznikov, na katere se podatki nanašajo. Dodaja, da nepristranskost Komisije ne sme biti samoumevna pri obravnavi pritožbe osebe X.
- 86 Primarno je treba opozoriti, da iz sodne prakse izhaja, da obveznost obrazložitve pomeni bistveno formalnost, ki jo je treba razlikovati od vprašanja utemeljenosti obrazložitve, pri kateri gre za vsebinsko zakonitost spornega akta (sodbi z dne 22. marca 2001, Francija/Komisija, C-17/99, EU:C:2001:178, točka 35, in z dne 22. maja 2012, Internationaler Hilfsfonds/Komisija, T-300/10, EU:T:2012:247, točka 180).
- 87 V zvezi s tem je Komisija v odločbi z dne 19. aprila 2016 jasno navedla izjeme, na katere je opirala zavrnitev prošnje osebe MS za dostop do spornih dokumentov, pri čemer se je za vse dokumente v glavnem sklicevala na izjeme iz člena 4(1)(b) Uredbe št. 1049/2001 v zvezi z varstvom zasebnosti in integritete posameznika.
- 88 Iz odločbe z dne 19. aprila 2016 namreč izhaja, da je Komisija menila, da celotna vsebina spornih dokumentov spada pod pojem osebnih podatkov, ker je šlo za informacije, ki so se nanašale na zasebno življenje tako osebe MS kot tudi drugih oseb in ki naj bi pri razkritju teh dokumentov javnosti na podlagi Uredbe št. 1049/2001 omogočile identifikacijo teh oseb, in da bi torej razkritje teh podatkov pomenilo prenos osebnih podatkov v smislu člena 8(b) Uredbe št. 45/2001 in da nobeden od kumulativnih pogojev za tak prenos ni bil izpolnjen.
- 89 Iz tega izhaja, da bi se lahko oseba MS seznanila z utemeljitvami odločbe z dne 19. aprila 2016 in da bi lahko Splošno sodišče opravilo nadzor zakonitosti te odločbe, kot to sicer zgoraj izhaja iz točk od 44 do 78. Poleg tega mora biti v skladu s sodno prakso obrazložitev, predpisana s členom 296 PDEU, prilagojena naravi zadevnega akta, ugotovitve institucije, ki je akt izdala, pa izražene tako jasno in nedvoumno, da se lahko zadevne osebe seznanijo z razlogi za sprejeti ukrep in da lahko sodišče Unije opravi svoj nadzor (glej sodbo z dne 22. aprila 2008, Komisija/Salzgitter, C-408/04 P, EU:C:2008:236, točka 56 in navedena sodna praksa). Zato je Komisija glede spornih dokumentov izpolnila obveznost obrazložitve.
- 90 Poleg tega trditev tožeče stranke, da naj bi zavrnitev dostopa osebi MS do spornih dokumentov kršila njene pravice do obrambe in zlasti njeno pravico dostopa do spisa, ki se nanjo nanaša, ter tudi načelo domneve nedolžnosti in ki naj bi bila v nasprotju z Listino, tudi ni utemeljena, ker prošnja za dostop do spornih dokumentov ne spada v okvir upravnega ali sodnega postopka, v katerem bi se uporabljale te pravice in načela, ampak v okvir pogodbenega razmerja med osebo MS in Komisijo, ki ga je urejal pisni dogovor in pravo, ki se zanj uporablja.
- 91 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je treba drugi tožbeni razlog zavrniti in posledično tudi predlog za razglasitev ničnosti odločb z dne 2. februarja in 19. aprila 2016 v delu, v katerem se nanašata na zavrnitev prošnje osebe MS za dostop do spornih dokumentov, ne da bi bilo treba odločiti o dopustnosti predloga za razglasitev ničnosti odločbe z dne 2. februarja 2016.

c) Predlog za razglasitev ničnosti odločbe z dne 16. junija 2016 o zavrnitvi prošnje osebe MS za prenos spornih osebnih podatkov

- 92 Tožeča stranka v utemeljitev tega predloga za razglasitev ničnosti navaja tožbeni razlog kršitve členov 8, 13 in 20 Uredbe št. 45/2001.
- 93 Po njenem mnenju pravila, določena v členu 8 Uredbe št. 45/2001, niso del pogojev ali omejitev splošne pravice do dostopa iz člena 13 te uredbe. Obstajal naj ne bi nikakršen razlog za domnevo, da bi se lahko s prenosom poseglo v zakonite interese tretjih oseb. Komisija naj zlasti ne bi dokazala, kot naj bi v točki 32 predloga za sporazumno rešitev ugotovil Evropski varuh za človekove pravice, da naj bi razkritje spornih dokumentov konkretno in dejansko poseglo v zasebnost in integriteto osebe X ali drugih tretjih oseb, ki naj bi bile navedene v teh dokumentih. Podredno, tožeča stranka trdi, da so bili v obravnavani zadevi izpolnjeni kumulativni pogoji iz člena 8(b) Uredbe št. 45/2001.
- 94 Poleg tega tožeča stranka trdi, da je bil edini namen prošnje osebe MS razumeti očitke zoper njo in dokazati njihovo neutemeljenost, da se dokaže resnica in se ji povrne čast. Poleg tega naj bi bil prenos spornih osebnih podatkov potreben za razumevanje odločbe Komisije z dne 10. aprila 2013, da odpove sodelovanje osebe MS v mreži Team Europe. Zavrnitev prošnje osebe MS za prenos teh osebnih podatkov naj tudi ne bi bila utemeljena s členom 20 Uredbe št. 45/2001, kar naj bi ugotovil tudi Evropski varuh za človekove pravice.
- 95 Komisija v zvezi z domnevno napačno uporabo členov 13 in 20 Uredbe št. 45/2001 trdi, da sporni osebni podatki niso bili osebni podatki, ki se nanašajo izključno na osebo MS, in da ta zato ni mogla preveriti njihove točnosti, jih popraviti, izbrisati ali blokirati. Uredba št. 45/2001 naj ne bi bila namenjena temu, da odobri dostop, ga izpodbija ali omogoča pravice do popravka popolnoma subjektivnega opisa, ki ga je Komisiji predložila pritožnica, ki je bila na konferenci in večerji z osebo MS ter si z njo dopisovala prek družbenih omrežij in po elektronski pošti.
- 96 Poleg tega Komisija trdi, da se lahko osebni podatki – kar zadeva uporabo člena 8(b) Uredbe št. 45/2001 – posredujejo tretji osebi, le če ta prenos na eni strani izpolnjuje pogoje iz člena 8(a) ali (b) te uredbe in če gre pri tem prenosu na drugi strani za zakonito obdelavo v skladu z zahtevami iz člena 5 te uredbe. Tožeča stranka naj v tožbi v zadevi T-435/16 ne bi navedla, kako naj bi bilo prenos osebnih podatkov tretje osebe osebi MS mogoče šteti za zakonit. Komisija torej trdi, da nujnost prenosa osebnih podatkov v skladu s členom 8(b) te uredbe ni bila izkazana. Poleg tega trdi, da je oseba MS zelo dobro poznala razloge, iz katerih je Komisija z določbo z dne 10. aprila 2013 odpovedala njeno sodelovanje z mrežo Team Europe.
- 97 Kar zadeva trditev tožeče stranke, ki se nanaša na izpodbijanje uporabe člena 20 Uredbe št. 45/2001, da naj ne bi predložila dokaza o dejanskem tveganju za temeljne pravice ali zakonite interese tretjih oseb, Komisija navaja, da se je posvetovala z osebo X in da se je ta bala, da bi oseba MS poračunala z njo ali njenimi prijatelji. Komisija ob upoštevanju teh bojazni in spornih dokumentov v njeni posesti meni, da je tako tveganje obstajalo.
- 98 Nazadnje, Komisija trdi, da ni bilo mogoče ločiti nekaterih podatkov, vsebovanih v spornih dokumentih, in šteti, da niso zajeti s pojmom osebnih podatkov. Zato ni mogla odobriti delnega dostopa (ampak samo dostop do podatkov brez bistvene vsebine) do spornih dokumentov, ne da bi se razkrili osebni podatki ali informacije o zasebnosti zadevnih tretjih oseb ali osebni podatki ali informacije, ki bi omogočali njihovo identifikacijo.
- 99 Uvodoma je treba ugotoviti, da Uredba št. 45/2001 uresničuje drugačen cilj kot Uredba št. 1049/2001. Zadnjenavedena zagotavlja največjo mogočo preglednost procesa odločanja javnih organov Unije in podatkov, na katerih temeljijo njihove odločbe, prva pa zagotavlja, kot je navedeno v točki 1 te uredbe,

varstvo svoboščin in temeljnih pravic fizičnih oseb, zlasti njihove zasebnosti, pri obdelavi osebnih podatkov (sodbi z dne 29. junija 2010, Komisija/Bavarian Lager, C-28/08 P, EU:C:2010:378, točka 49, in z dne 21. septembra 2016, Secolux/Komisija, T-363/14, EU:T:2016:521, točka 26).

- 100 Iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice v zvezi s členom 8 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950, izhaja, da je pravica posameznika do varstva ugleda sestavni del pravice do spoštovanja zasebnosti (sodbi Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 21. septembra 2010, Polanco Torres in Movilla Polanco proti Španiji, CE:ECHR:2010:0921JUD 003414706, točka 40, in z dne 7. februarja 2012, Axel Springer AG proti Nemčiji, CE:ECHR:2012:0207JUD 003995408, točka 83). Ugled posameznika je sestavni del njegove osebne identitete in njegove moralne integritete, ki izhajata iz njegove zasebnosti (sodba Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 25. februarja 1992, Pfeifer in Plankl proti Avstriji, CE:ECHR:1992:0225JUD 001080284, točka 35). Enake ugotovitve se uporabljajo za čast posameznika (sodbi Evropskega sodišča za človekove pravice z dne 4. oktobra 2007, Sanchez Cardenas proti Norveški, CE:ECHR:2007:1004JUD 001214803, točka 38, in z dne 9. aprila 2009, A. proti Norveški, CE:ECHR:2009:0409JUD 002807006, točka 64).
- 101 Na podlagi člena 13(c) Uredbe št. 45/2001 ima posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki, pravico v razumljivi obliki pridobiti sporočilo o podatkih, ki se obdelujejo, in o vseh razpoložljivih informacijah v zvezi z njihovim virom. V zvezi s tem je treba Uredbo št. 45/2001 razlagati v skladu s členom 41 Listine, ki priznava pravico do dobrega upravljanja in zlasti pravico dostopa katere koli osebe do spisa, ki se nanaša nanjo (sodba z dne 16. septembra 2013, CN/Svet, F-84/12, EU:F:2013:128, točki 39 in 40).
- 102 V teh okoliščinah varstvo temeljne pravice do spoštovanja zasebnega življenja med drugim pomeni, da mora imeti vsaka fizična oseba možnost, da preveri točnost osebnih podatkov, ki se nanašajo nanjo, in zakonitost njihove obdelave. Da bi ta oseba lahko opravila potrebna preverjanja, mora imeti pravico do dostopa do obdelovanih podatkov, ki se nanjo nanašajo. Ta pravica do dostopa je med drugim potrebna, da se posamezniku, na katerega se nanašajo osebni podatki, omogoči, da po potrebi doseže, da upravljavec te podatke popravi, izbriše ali blokira in posledično uresničuje pravico zaprositi, da se presoje, ki se nanašajo nanj, po določenem času izbrišejo, in sicer uničijo (glej po analogiji sodbo z dne 20. decembra 2017, Nowak, C-434/16, EU:C:2017:994, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 103 Zlasti glede razlogov, ki jih je tožeča stranka navedla zgoraj v točki 94, je ta pravno zadostno dokazala potrebo po pravici dostopa do spornih osebnih podatkov, ki se nanašajo na osebo MS, da bi lahko po potrebi zaprosila za popravek ali izbris. Zadnjenavedena namreč ni imela dostopa do trditve o svojem neprimernem vedenju v pritožbi osebe X, čeprav je Komisija jasno opredelila, da njena odločba z dne 10. aprila 2013, da odpove njeno sodelovanje v mreži Team Europe (glej točko 6 zgoraj), temelji na teh trditvah in da so po svoji naravi škodovale njenemu ugledu in časti kot sodelavki te mreže.
- 104 Člen 20 Uredbe št. 45/2001 vseeno določa izjeme in omejitve pravice dostopa posameznika, na katerega se nanašajo podatki, in zlasti, da institucije in organi Unije lahko omejijo uporabo člena 13 te uredbe, kadar je taka omejitev potreben ukrep za zaščito varstva posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali pravic in svoboščin drugih.
- 105 Poleg tega prenos osebnih podatkov prejemnikom, ki niso institucije in organi Unije ter osebe, na katere se nanašajo osebni podatki, ureja člen 8 Uredbe št. 45/2001, ki določa, da se osebni podatki prenesejo prejemniku, če ta dokaže potrebo po njihovem prenosu in če ni razloga za domnevo, da se morda lahko poseže v zakonite interese posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.
- 106 Ker so sporni osebni podatki osebni podatki, ki se nanašajo tako na osebo MS kot na osebo X in druge tretje osebe, navedene v spornih dokumentih, je treba pretehtati zakonite interese različnih oseb, ki si v obravnavanem primeru nasprotujejo, da se ugotovi, ali je obstajal višji interes, ki je utemeljeval zavrnitev dostopa do teh osebnih podatkov osebi MS.

- 107 Tudi če bi se sprejela trditev Komisije, da se je potreba po varstvu nanašala na sporne dokumente v celoti, pa ta v odločbi z dne 16. junija 2016 ni utemeljila, kako naj bi razkritje teh dokumentov, zlasti pa dveh dokumentov, ki sta vsebovala korespondenco, izmenjano med osebama X in MS, do katere je slednja že imela dostop kot avtor ali prejemnik, lahko konkretno in dejansko poseglo v zakonite interese osebe X ali drugih tretjih oseb, navedenih v teh dokumentih.
- 108 V zvezi s tem se Komisija v odločbi z dne 19. aprila 2016 podredno ne more sklicevati na dejstvo, da oseba, ki je vložila pritožbo, ni želela da se oseba MS seznanj s spornimi osebnimi podatki iz strahu pred povračilnimi ukrepi. Čeprav je Komisija na obravnavi zatrjevala, da ena od oseb, navedenih v spornih dokumentih, živi v istem mestu kot oseba MS, nobeden od elementov v spisu ne kaže na to, da naj bi ta oseba, ki je že imela zadostne informacije za identifikacijo oseb X in Y, ki bi lahko bili vložniki pritožbe, načrtovala povračilne ukrepe zoper njiju, ki bi presegali ukrepe, potrebne za obrambo njenih zakonitih interesov.
- 109 Evropski varuh za človekove pravice je v točki 32 predloga za sporazumno rešitev navedel, da „s stališča pravic do obrambe [osebe MS] razlog za [zavrnitev razkritja spornih dokumentov v zvezi s potrebo po varstvu zaupnosti osebe X] ni zadosten, ker predstavništvo Komisije ni predložilo dokaza o dejanski nevarnosti za temeljne pravice ali zakonite interese [osebe X] in da so izjave slednje] ter dokazi, ki jih je predložila, odločilni in celo edini dokazi zoper [osebo MS]“.
- 110 V zvezi s tem je treba poudariti, da v skladu s sodno prakso zgolj okoliščina, da se dokument nanaša na interes, ki je varovan z izjemo, ne more upravičiti uporabe te izjeme. Zadevna institucija mora predložiti tudi pojasnila o tem, kako bi dostop do navedenega dokumenta lahko konkretno in dejansko škodoval interesu, ki je varovan z eno od izjem, določenih v tem členu (glej sodbe z dne 16. julija 2015, ClientEarth/Komisija, C-612/13 P, EU:C:2015:486, točka 68 in navedena sodna praksa; z dne 11. marca 2009, Borax Europe/Komisija, T-121/05, neobjavljena, EU:T:2009:64, točka 43 in navedena sodna praksa, in z dne 11. marca 2009, Borax Europe/Komisija, T-166/05, neobjavljena, EU:T:2009:65, točka 50 in navedena sodna praksa).
- 111 V obravnavani zadevi iz odločbe z dne 16. junija 2016 ne izhaja, da je ta institucija ustrezno pretehtala različne obstoječe zakonite interese, kot naj bi zahtevala uporaba člena 8 v povezavi s členoma 13 in 20 Uredbe št. 45/2001.
- 112 Iz vseh zgornjih presoj izhaja, da so z odločbo z dne 16. junija 2016 o zavrnitvi prošnje osebe MS za prenos spornih osebnih podatkov kršeni členi 8, 13 in 20 Uredbe št. 45/2001 in da jo je zato treba razglasiti za nično, ne da bi bilo treba preučiti drug tožbeni razlog, ki ga je navedla tožeča stranka.

2. Odškodninski zahtevki

- 113 Tožeča stranka zahteva povračilo nepremoženjske škode, ki naj bi jo utrpela oseba MS, ker ji je Komisija zavrnila prošnjo za dostop do spornih dokumentov in prenos spornih osebnih podatkov.
- 114 Tožeča stranka trdi, da je Komisija s tem, da je osebi MS zavrnila dostop do spornih dokumentov in spornih pričanj ter prenos spornih osebnih podatkov, ravnala napačno in kršila njene temeljne pravice, kot sta pravica do obrambe in pravica do spoštovanja zasebnega življenja, kar ji je posledično vzbudilo občutek nepravilnosti in izgubo zaupanja v to institucijo. Zato tožeča stranka meni, da je odškodninski zahtevek mogoče ločiti od predloga za razglasitev ničnosti in obvelja, čeprav je treba tožbo za razglasitev ničnosti zavrniti. Tožeča stranka v zvezi s tem ocenjuje škodo, ki jo je utrpela oseba MS, v vsaki zadevi na 20.000 EUR, torej skupaj na 40.000 EUR.
- 115 V skladu z ustaljeno sodno prakso je nepogodbena odgovornost Unije za nezakonito ravnanje njenih organov v smislu člena 340 PDEU podana ob izpolnitvi vseh kumulativno določenih pogojev, in sicer nezakonitosti ravnanja, ki se očita instituciji, resničnosti škode ter vzročni zvezi med očitanim

ravnanjem in zatrjevano škodo. Če eden od pogojev ni izpolnjen, je treba tožbo zavrniti v celoti, ne da bi bilo treba preučiti druge pogoje za obstoj nepogodbene odgovornosti (sodbi z dne 14. oktobra 2014, *Giordano/Komisija*, C-611/12 P, EU:C:2014:2282, točka 35 in navedena sodna praksa, in z dne 9. septembra 1999, *Lucaccioni/Komisija*, C-257/98 P, EU:C:1999:402, točka 14).

- 116 Poleg tega je treba predloge za povrnitev premoženjske ali nepremoženjske škode zavrniti, če so tesno povezani s predlogi za razglasitev ničnosti, ki so bili zavrženi kot nedopustni ali zavrnjeni kot neutemeljeni (glej v tem smislu sodbo z dne 14. septembra 2006, *Komisija/Fernández Gómez*, C-417/05 P, EU:C:2006:582, točka 51).
- 117 V obravnavanem primeru je zahtevek za povrnitev nepremoženjske škode, ki naj bi jo utrpela oseba MS zaradi domnevne nezakonnosti njene zavrnitve dostopa do spornih dokumentov, tesno povezan s predlogom za razglasitev ničnosti odločb z dne 2. februarja in 19. aprila 2016 v delu, v katerem se nanašata na zavrnitev prošnje osebi MS za dostop do spornih dokumentov. Vendar pa pri preučitvi tožbenih razlogov, navedenih v podporo temu predlogu za razglasitev ničnosti, ni bilo ugotovljeno, kot zgoraj izhaja iz točk od 43 do 91, da bi Komisija storila kakšno nezakonnost in torej napako, zaradi katere bi lahko odgovarjala. Zato je treba zahtevek za povračilo domnevne škode, ki naj bi jo zaradi teh nezakonnosti utrpela oseba MS, prav tako zavrniti kot neutemeljen.
- 118 Glede zahtevka za povračilo nepremoženjske škode, ki naj bi oseba MS jo utrpela zaradi domnevne nezakonnosti zavrnitve za prenos spornih osebnih podatkov iz točke 112 zgoraj, izhaja, da so z odločbo z dne 16. junija 2016 o zavrnitvi prošnje osebi MS za prenos spornih osebnih podatkov kršeni členi 8, 13 in 20 Uredbe št. 45/2001 in jo je zato treba razglasiti za nično. V skladu z ustaljeno sodno prakso je razglasitev ničnosti nezakonnitega akta lahko sama po sebi primerno in načeloma zadostno povračilo nepremoženjske škode, ki jo je ta akt lahko povzročil (glej sodbo z dne 9. novembra 2004, *Montalto/Svet*, T-116/03, EU:T:2004:325, točka 127 in navedena sodna praksa), razen če tožeča stranka dokaže, da je utrpela nepremoženjsko škodo, ki jo je mogoče ločiti od nezakonnosti, na kateri temelji razglasitev ničnosti, in je ni mogoče v celoti povrniti s to razglasitvijo ničnosti (glej sodbo z dne 6. junija 2006, *Girardot/Komisija*, T-10/02, EU:T:2006:148, točka 131 in navedena sodna praksa).
- 119 Občutek nepravilnosti in skrbi, ki jih osebi povzroča dejstvo, da mora skozi sodni postopek, da se ji priznajo pravice, pomeni škodo, o kateri je mogoče sklepati zgolj iz dejstva, da uprava ni ravnala zakonito. To škodo je mogoče povrniti, kadar ni nadomeščena z zadoščenjem, ki izhaja iz razglasitve ničnosti zadevnega akta (glej v tem smislu sodbo z dne 10. julija 2014, *CG/BEL*, F-115/11, EU:F:2014:187, točka 132).
- 120 Poleg tega zgolj razglasitev ničnosti nezakonnitega akta ne more biti primerno povračilo, če izpodbijani akt vsebuje izrecno negativno presojo sposobnosti tožeče stranke, ki jo lahko prizadene (glej v tem smislu sodbe z dne 7. februarja 1990, *Culin/Komisija*, C-343/87, EU:C:1990:49, točke od 27 do 29; z dne 23. marca 2000, *Rudolph/Komisija*, T-197/98, EU:T:2000:86, točka 98, in z dne 13. decembra 2005, *Cwik/Komisija*, T-155/03, T-157/03 in T-331/03, EU:T:2005:447, točki 205 in 206).
- 121 V obravnavanem primeru je lahko odločba z dne 16. junija 2016 o zavrnitvi prošnje osebe MS za prenos spornih osebnih podatkov brez ustreznega tehtanja različnih obstoječih zakonitih interesov pri osebi MS vzbudila občutek nepravilnosti in izgubo zaupanja v Komisijo. Poleg tega je ta odločba, kot izhaja iz trditev Komisije pred Evropskim varuhom za človekove pravice in Splošnim sodiščem, temeljila na „strahu pred povračilnimi ukrepi [osebe MS] do [osebe X] ali drugih oseb, navedenih v njeni pritožbi“, in sicer obliki negativne presoje osebe MS, ki jo lahko prizadene.
- 122 V teh okoliščinah zgolj razglasitev ničnosti odločbe z dne 16. junija 2016 ne more biti primerno povračilo za nepremoženjsko škodo, ki naj bi jo zaradi te odločbe utrpela oseba MS.

123 Zato je treba delno ugoditi temu zahtevku za povračilo nepremoženjske škode, ki jo je utrpela oseba MS zaradi nezakonite zavrnitve prenosa spornih osebnih podatkov, in sicer v višini 5000 EUR, v preostalem pa ta zahtevek zavrniti.

IV. Stroški

124 V skladu s členom 134(3) Poslovnika vsaka stranka, če uspe samo deloma, nosi svoje stroške.

125 Ker sta v konkretnem primeru tožeča stranka in Komisija s svojimi predlogi le deloma uspeli, vsaka nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (prvi senat)

razsodilo:

- 1. Odločba Evropske komisije z dne 16. junija 2016 o zavrnitvi prošnje osebe MS za prenos nekaterih spornih osebnih podatkov se razglasi za nično.**
- 2. Komisiji se naloži, naj osebi VG, ki je univerzalna dedinja osebe MS, plača 5000 EUR.**
- 3. V preostalem delu se tožba zavrne.**
- 4. Oseba VG in Evropska komisija nosita vsaka svoje stroške.**

Pelikánová

Valančius

Öberg

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 27. novembra 2018.

Podpisi